

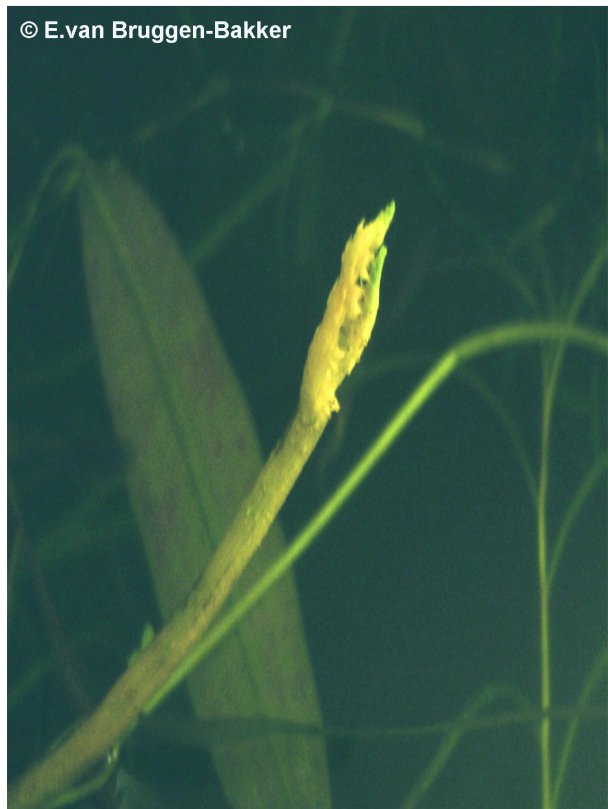
Aponogeton 'Rara', Een korte aanvulling

Door : Liesbeth van Bruggen-Bakker

Op de WAP-bijeenkomst van november 2011 heb ik een presentatie gehouden met de titel 'Aponogeton RaRa', over de variabiliteit van *Aponogeton robinsonii*. Een aanleiding daartoe was de ontwikkeling van drijfbladeren bij een van mijn *Aponogetons robinsonii*, een kenmerk van het type uit Laos. Een verslag staat in WAP-krant 173.

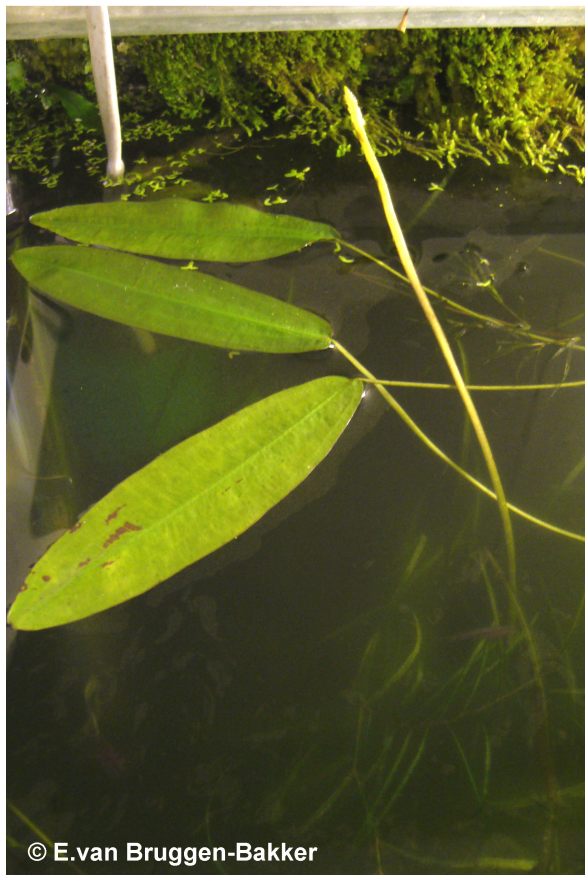
Inmiddels blijkt, pas na drie jaar, ook een ander exemplaar tot dit type te behoren. Dit exemplaar heb ik net als het andere sinds 2009 in cultuur. De herkomst was mij niet bekend en het leek aanvankelijk een 'gewone' *Aponogeton robinsonii* uit Vietnam te zijn. De plant vormde uitsluitend submerse, kortgesteelde bladeren en kwam niet tot bloei. Aan het einde van 2009 stierf hij af. De tuber heb ik in het aquarium laten staan. Begin 2010 begon de tuber opnieuw uit te lopen. De bladeren waren wat langer gesteelde maar bleven onder water. Een begin van een bloemknop werd gevormd, maar de plant stierf af voordat deze zich verder ontwikkelde. De plant kwam het hele daarop volgende jaar niet meer terug, en ik dacht niet anders dan dat hij verdwenen was.

© E.van Bruggen-Bakker

Bloeiwijze van de *robinsonii*-vorm met drijfbladeren.

Aan het einde van deze zomer, dus meer dan twee jaar later, groeide de tuber toch weer uit. Bijna direct werden er tot mijn verrassing zeer lange stelen met drijfbladeren gevormd – het was dus toch het Laos-type. De bladeren hadden, ook anders dan bij het eerste exemplaar, allemaal dezelfde min of meer ovale vorm. Inmiddels is ook een bloemknop gevormd. Dit laat opnieuw zien hoe variabel *Aponogeton robinsonii* in allerlei opzichten kan zijn. Het is bekend dat de rusttijd van Aponogeton in cultuur nogal uiteen kan lopen, en dat in samenhang daarmee ook de bloei niet altijd in het zelfde jaargetijde plaatsheeft.

© E.van Bruggen-Bakker

Na drie jaar toch drijfbladeren.

In cultuur zijn er ook niet zulke seizoensverschillen als in de oorspronkelijke omgeving, al kun je die enigszins benaderen door variaties in temperatuur en waterhoogte. Maar een rusttijd van meer dan twee jaar vind ik toch wel bijzonder.

Eens te meer geeft dit aan hoe belangrijk het is als een plant ook langere tijd in cultuur geobserveerd kan worden. In de natuur is niet altijd te zien om welk type het gaat en zal het wel niet of heel moeilijk vast te stellen zijn hoe lang een tuber in rust kan zijn.

Het zegt ook iets anders: denk niet te gauw dat een plant met seizoenscyclus definitief verdwenen is, en ga niet te snel 'ruimen'. Zoals je ziet is een verrassende ervaring niet uitgesloten!

Tekst en foto's : Liesbeth van Bruggen-Bakker
© Werkgroep aquatische planten – krant 178

